SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2008/8/ES

ze dne 12. února 2008,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [1],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [2],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dosažení vnitřního trhu, globalizace, deregulace a technologické změny dohromady způsobily značné změny v objemu obchodu se službami a v jeho struktuře. Neustále roste počet služeb, které je možné poskytnout na dálku. V reakci na to se již řadu let podnikají postupné kroky s cílem řešit danou situaci a mnoho služeb je ve skutečnosti v současné době zdaňováno podle zásady místa určení.

(2) Řádné fungování vnitřního trhu vyžaduje změnu směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty [3], pokud jde o místo poskytnutí služby, v souladu se strategií Komise pro modernizaci a zjednodušení fungování společného systému DPH.

(3) Veškeré poskytnutí služeb by se v zásadě mělo zdaňovat v místě, kde dochází ke skutečné spotřebě. Pokud by v tomto smyslu mělo dojít ke změně obecného pravidla o místě poskytnutí služby, by byly přesto z administrativních i politických důvodů nutné určité výjimky z tohoto obecného pravidla.

(4) V případě poskytnutí služby osobám povinným k dani by se obecné pravidlo o místě poskytnutí služby mělo vztahovat spíše k místu, kde je usazen příjemce služby, než k místu, kde je usazen poskytovatel služby. Pro účely stanovení pravidel týkajících se místa poskytnutí služby a za účelem snížení zatížení hospodářských subjektů na minimum by se osoba povinná k dani, která provádí i činnosti nepodléhající dani, měla považovat za osobu povinnou k dani ve vztahu ke všem službám, které jí byly poskytnuty. Podobně by se právnická osoba nepovinná k dani, která je identifikována pro účely DPH, měla považovat za osobu povinnou k dani. V souladu s obecnými pravidly by se tato ustanovení neměla týkat poskytnutí služby, která je osobě povinné k dani poskytnuta pro její vlastní osobní potřebu nebo pro potřebu jejích zaměstnanců.

(5) V případě poskytnutí služby osobě nepovinné k dani by se mělo nadále postupovat podle obecného pravidla, že místem poskytnutí služby je místo, kde má poskytovatel služby sídlo ekonomické činnosti.

(6) Za určitých okolností nejsou obecná pravidla o místě poskytnutí služby osobám povinným i nepovinným k dani použitelná a měly by se místo nich uplatnit vymezené výjimky. Ty by měly vycházet převážně ze stávajících kritérií a měly by odrážet zásadu zdanění v místě spotřeby, přičemž by neměly představovat nepřiměřené administrativní zatížení pro některé obchodníky.

(7) Je-li osobě povinné k dani poskytnuta služba osobou neusazenou ve stejném členském státě, měl by být v určitých případech povinný mechanismus přenesení daňové povinnosti, podle něhož by daná osoba povinná k dani měla za obdrženou službu sama vyměřit příslušnou částku DPH.

(8) V zájmu zjednodušení povinností hospodářských subjektů podnikajících v členských státech, v nichž nejsou usazeny, by měl být zaveden režim umožňující jim mít jediné místo elektronického kontaktu pro účely identifikace a podávání přiznání k DPH. Dokud nebude takový režim zaveden, mělo by se využívat režimu zavedeného pro zjednodušení plnění daňových povinností osob povinných k dani neusazených ve Společenství.

---

[1] Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004, s. 143 a stanovisko ze dne 16. května 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

[2] Úř. věst. C 117, 30.4.2004, s. 15 a Úř. věst. C 195, 18.8.2006, s. 54.

[3] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2007/75/ES (Úř. věst. L 346, 29.12.2007, s. 13).

(9) Aby se podpořilo správné používání této směrnice, měla by každá osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH podávat souhrnné hlášení všech osob povinných k dani a právnických osob nepovinných k dani identifikovaných pro účely DPH, kterým poskytla zdanitelné služby spadající pod mechanismus přenesení daňové povinnosti.

(10) Některé změny týkající se místa poskytnutí služby by mohly mít dopad na rozpočty členských států. K zajištění hladkého přechodu by tyto změny měly být zavedeny postupně.

(11) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů [1] jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.

(12) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se s účinkem ode dne 1. ledna 2009 mění takto:

1) V článku 56 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Ustanovení odst. 1 písm. j) a k) a odstavce 2 se použijí do 31. prosince 2009.“

2) V článku 57 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odstavec 1 se použije do 31. prosince 2009.“

3) V článku 59 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy uplatňují čl. 58 písm. b) do 31. prosince 2009 na služby rozhlasového a televizního vysílání uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. j), jsou-li poskytnuty osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě, osobou povinnou k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž poskytuje služby, mimo Společenství, nebo nemá-li takové sídlo nebo stálou provozovnu, která má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství.“

4) Článek 357 se nahrazuje tímto:

„Článek 357

Tato kapitola se použije do 31. prosince 2014.“

Článek 2

Směrnice 2006/112/ES se s účinkem ode dne 1. ledna 2010 mění takto:

1) V hlavě V se kapitola 3 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 3

Místo poskytnutí služby

Oddíl 1

Definice

Článek 43

Pro účely uplatňování pravidel týkajících se místa poskytnutí služby platí, že:

1) osoba povinná k dani, která provádí i činnosti nebo uskutečňuje i plnění, jež se nepovažují za zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu čl. 2 odst. 1, se považuje za osobu povinnou k dani ve vztahu ke všem službám, které jí jsou poskytnuty;

2) právnická osoba nepovinná k dani identifikovaná pro účely DPH se považuje za osobu povinnou k dani.

Oddíl 2

Obecná pravidla

Článek 44

Místem poskytnutí služby osobě povinné k dani, která jedná jako taková, je místo, kde má tato osoba sídlo ekonomické činnosti. Pokud je však tato služba poskytnuta stálé provozovně osoby povinné k dani nacházející se v místě jiném, než kde je sídlo její ekonomické činnosti, je místem poskytnutí této služby místo, kde se nachází tato stálá provozovna. Pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, je místem poskytnutí služby místo, kde má osoba povinná k dani, které je tato služba poskytnuta, bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

[1] Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článek 45

Místem poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde má poskytovatel služby sídlo ekonomické činnosti. Pokud je však tato služba poskytnuta stálou provozovnou poskytovatele nacházející se v místě jiném, než kde je sídlo jeho ekonomické činnosti, je místem poskytnutí této služby místo, kde se nachází tato stálá provozovna. Pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, je místem poskytnutí služby místo, kde má poskytovatel bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

Oddíl 3

Zvláštní ustanovení

Pododdíl 1

Poskytnutí služby zprostředkovatelem

Článek 46

Místem poskytnutí služby osobě nepovinné k dani zprostředkovatelem, který jedná jménem a na účet jiné osoby, je místo, kde se v souladu s ustanoveními této směrnice poskytne základní plnění.

Pododdíl 2

Poskytnutí služby související s nemovitostí

Článek 47

Místem poskytnutí služby související s nemovitostí, včetně služeb odhadců a realitních kanceláří, poskytnutí ubytování v hotelech nebo místech s podobnou funkcí, jako jsou prázdninové tábory nebo místa upravená k využívání jako tábořiště, udělení práv na užívání nemovitosti a služeb při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou služby architektů a stavebního dozoru, je místo, kde se nemovitost nachází.

Pododdíl 3

Poskytnutí přepravní služby

Článek 48

Místem poskytnutí služby přepravy cestujících je místo, kde se přeprava uskutečňuje, podle pokryté přepravní vzdálenosti.

Článek 49

Místem poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani, kromě přepravy zboží uvnitř Společenství, je místo, kde se přeprava uskutečňuje, podle pokryté přepravní vzdálenosti.

Článek 50

Místem poskytnutí služby přepravy zboží uvnitř Společenství osobě nepovinné k dani je místo zahájení přepravy.

Článek 51

‚Přepravou zboží uvnitř Společenství' se rozumí přeprava zboží, při níž se místo jejího zahájení a místo jejího ukončení nacházejí na území dvou různých členských států.

‚Místem zahájení přepravy' se rozumí místo, kde přeprava zboží skutečně začíná, bez ohledu na vzdálenost překonanou na místo, kde se zboží nachází, a ‚místem ukončení přepravy' se rozumí místo, kde přeprava zboží skutečně končí.

Článek 52

Členské státy nemusí uplatňovat DPH na úsek přepravy zboží uvnitř Společenství pro osoby nepovinné k dani, který se uskutečňuje přes vody, jež netvoří součást území Společenství.

Pododdíl 4

Poskytnutí služeb v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání, zábavy a podobných služeb, vedlejších přepravních služeb a oceňování movitého majetku nebo práce na tomto majetku

Článek 53

Místem poskytnutí služby nebo vedlejší služby vztahující se ke kulturním, uměleckým, sportovním, vědeckým, vzdělávacím, zábavním nebo podobným akcím, jako jsou veletrhy a výstavy, včetně poskytnutí služby organizátorem této akce, je místo, kde se tato akce skutečně koná.

Článek 54

Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani je místo, kde je služba skutečně poskytnuta:

a) vedlejší přepravní služby, jako jsou nakládka, vykládka, manipulace a podobné činnosti;

b) oceňování movitého hmotného majetku a práce na tomto majetku.

Pododdíl 5

Poskytnutí restauračních a stravovacích služeb

Článek 55

Místem poskytnutí restaurační nebo stravovací služby, kromě restauračních a stravovacích služeb, které se skutečně poskytují na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy cestujících uskutečněného ve Společenství, je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta.

Pododdíl 6

Nájem dopravního prostředku

Článek 56

1. Místem poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku je místo, kde je dopravní prostředek skutečně dán zákazníkovi k dispozici.

2. Pro účely odstavce 1 se ‚krátkodobým' nájmem rozumí nepřetržité držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.

Pododdíl 7

Poskytnutí restauračních a stravovacích služeb na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku

Článek 57

1. Místem poskytnutí restaurační nebo stravovací služby, která se skutečně poskytuje na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy cestujících uskutečněného ve Společenství, je místo zahájení přepravy cestujících.

2. Pro účely odstavce 1 se ‚úsekem přepravy cestujících uskutečněným ve Společenství' rozumí úsek přepravy uskutečněný bez zastávky mimo Společenství mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy cestujících.

‚Místem zahájení přepravy cestujících' se rozumí místo prvního plánovaného nastoupení cestujících ve Společenství po případném přerušení cesty mimo Společenství.

‚Místem ukončení přepravy cestujících' se rozumí místo posledního plánovaného vystoupení ve Společenství cestujících, kteří nastoupili na území Společenství před případným přerušením cesty mimo Společenství.

V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

Pododdíl 8

Poskytnutí elektronické služby osobě nepovinné k dani

Článek 58

Místem poskytnutí elektronicky poskytované služby, zejména některé ze služeb uvedených v příloze II, je-li poskytnuta osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě, osobou povinnou k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž poskytuje tuto službu, mimo Společenství, nebo nemá-li takové sídlo nebo stálou provozovnu, která má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství, je místo, kde je osoba nepovinná k dani usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

Pokud poskytovatel služby a příjemce komunikují prostřednictvím elektronické pošty, neznamená to samo o sobě, že poskytnutá služba je elektronicky poskytovanou službou.

Pododdíl 9

Poskytnutí služby osobě nepovinné k dani mimo Společenství

Článek 59

Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství, je místo, kde je tato osoba usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje:

a) převod nebo postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky nebo podobného práva;

b) reklamní služby;

c) poradenské, inženýrské, konzultační, právní, účetní nebo jiné podobné služby, jakož i zpracování dat a poskytnutí informací;

d) závazek zdržet se zcela nebo zčásti výkonu profesní činnosti nebo výkonu práva uvedeného v tomto článku;

e) bankovní, finanční a pojišťovací činnosti včetně zajištění, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek;

f) poskytnutí pracovníků;

g) nájem movitého hmotného majetku, s výjimkou všech dopravních prostředků;

h) poskytnutí přístupu do distribuční soustavy zemního plynu a elektřiny, přeprava nebo přenos prostřednictvím takové soustavy nebo poskytnutí dalších s tím přímo souvisejících služeb;

i) telekomunikační služby;

j) služby rozhlasového a televizního vysílání;

k) elektronicky poskytované služby, zejména služby uvedené v příloze II.

Pokud poskytovatel služby a příjemce komunikují prostřednictvím elektronické pošty, neznamená to samo o sobě, že poskytnutá služba je elektronicky poskytovanou službou.

Pododdíl 10

Zamezení dvojího zdanění nebo nezdanění

Článek 59a

K zamezení dvojího zdanění, nezdanění nebo narušení hospodářské soutěže mohou členské státy v souvislosti se službami, jejichž místo poskytnutí upravují články 44, 45, 56 a 59, považovat:

a) místo poskytnutí některých nebo všech těchto služeb, které se nachází na jejich území, za místo nacházející se mimo Společenství, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází mimo Společenství;

b) místo poskytnutí některých nebo všech těchto služeb, které se nachází mimo Společenství, za místo nacházející se na jejich území, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází na jejich území.

Toto ustanovení se však nevztahuje na elektronicky poskytované služby, jsou li poskytnuty osobě nepovinné k dani neusazené ve Společenství.

Článek 59b

Členské státy použijí čl. 59a písm. b) na telekomunikační služby a služby rozhlasového a televizního vysílání uvedené v čl. 59 prvním pododstavci písm. j) poskytnuté osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě, osobou povinnou k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž poskytuje služby, mimo Společenství, nebo nemá-li takové sídlo nebo stálou provozovnu, která má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství.“

2) V čl. 98 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Snížené sazby se neuplatňují u elektronicky poskytovaných služeb.“

3) V článku 170 se návětí nahrazuje tímto:

„Každá osoba povinná k dani, která ve smyslu článku 1 směrnice 86/560/EHS (*), čl. 2 bodu 1 a článku 3 směrnice 2008/9/ES (**) a článku 171 této směrnice není usazena v členském státě, ve kterém uskutečňuje nákup zboží a služeb nebo dovoz zboží, jenž je předmětem DPH, má nárok na vrácení této daně, pokud jsou dané zboží nebo dané služby použity pro tyto účely:

(*) Třináctá směrnice Rady 86/560/EHS ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství (Úř. věst. L 326, 21.11.1986, s. 40).

(**) Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě (Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 23).“

4) Článek 171 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Osobě povinné k dani neusazené v členském státě, ve kterém uskutečňuje nákup zboží a služeb nebo dovoz zboží, jenž je předmětem DPH, ale usazené v jiném členském státě se daň vrací v souladu s prováděcími pravidly stanovenými ve směrnici 2008/9/ES.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Směrnice 86/560/EHS se nevztahuje na:

a) částky DPH, které byly podle právních předpisů členského státu vrácení daně fakturovány nesprávně;

b) fakturované částky DPH za dodání zboží, která jsou nebo mohou být osvobozena od daně podle článku 138 nebo čl. 146 odst. 1 písm. b).“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 171a

Členské státy mohou namísto vrácení daně podle směrnice 86/560/EHS nebo 2008/9/ES za dodání zboží nebo poskytnutí služby osobě povinné k dani, z nichž je tato osoba povinná k dani povinna odvést daň podle článků 194 až 197 nebo článku 199, povolit odpočet této daně postupem podle článku 168. Stávající omezení podle čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS mohou být zachována.

Za tímto účelem mohou členské státy dotyčnou osobu povinnou k dani, která je povinna odvést daň, vyjmout z postupu vrácení daně podle směrnice 86/560/EHS nebo 2008/9/ES.“

6) V hlavě XI kapitole 1 oddíle 1 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 192a

Pro účely tohoto oddílu se osoba povinná k dani, která má stálou provozovnu na území členského státu, v němž je daň splatná, považuje za osobu povinnou k dani, která není usazena v tomto členském státě, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) osoba povinná k dani uskutečňuje zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby na území tohoto členského státu;

b) provozovna, kterou má dodavatel zboží nebo poskytovatel služby na území tohoto členského státu, se neúčastní tohoto dodání zboží nebo poskytnutí služby.“

7) Článek 196 se nahrazuje tímto:

„Článek 196

Daň je povinna odvést osoba povinná k dani, nebo právnická osoba nepovinná k dani identifikovaná pro účely DPH, která je příjemcem služby uvedené v článku 44, jestliže tuto službu poskytla osoba povinná k dani, která není usazena v tomto členském státě.“

8) V článku 214 se doplňují nová písmena, která znějí:

„d) každé osobě povinné k dani, která je na jejich území příjemcem služeb, z nichž je povinna odvést daň podle článku 196;

e) každé osobě povinné k dani, která je usazena na jejich území a poskytuje služby na území jiného členského státu, z nichž je podle článku 196 povinen odvést daň výhradně příjemce služby.“

9) Článek 262 se nahrazuje tímto:

„Článek 262

Každá osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH podává souhrnné hlášení, ve kterém uvede tyto údaje:

a) pořizovatele identifikované pro účely DPH, kterým dodala zboží za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. c);

b) osoby identifikované pro účely DPH, kterým dodala zboží v rámci pořízení zboží uvnitř Společenství podle článku 42;

c) osoby povinné k dani i právnické osoby nepovinné k dani identifikované pro účely DPH, kterým poskytla služby jiné než služby, které jsou v členském státě, v němž je plnění zdanitelné, osvobozeny od DPH a u nichž je podle článku 196 povinen odvést daň příjemce služby.“

10) V článku 264 se odstavec 1 mění takto:

a) písmena a) a b) se nahrazují tímto:

„a) identifikační číslo pro DPH osoby povinné k dani v členském státě, v němž musí být souhrnné hlášení podáno, pod nímž uskutečnila dodání zboží za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 nebo pod nímž uskutečnila zdanitelné poskytnutí služby za podmínek uvedených v článku 44;

b) identifikační číslo pro DPH pořizovatele zboží nebo příjemce služby v jiném členském státě než v členském státě, v němž musí být souhrnné hlášení podáno, pod nímž mu bylo zboží dodáno nebo služba poskytnuta;";

b) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) pro každého pořizovatele zboží nebo příjemce služby celkovou hodnotu dodání zboží nebo celkovou hodnotu poskytnutí služeb uskutečněných osobou povinnou k dani;".

11) Článek 358 se mění takto:

a) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2) ‚elektronickými službami' a ‚elektronicky poskytovanými službami' služby uvedené v čl. 59 prvním pododstavci písm. k);"

b) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4) ‚členským státem spotřeby' členský stát, v němž se podle článku 58 nachází místo poskytnutí elektronické služby;".

12) Nadpis přílohy II se nahrazuje tímto:

„INFORMATIVNÍ SEZNAM ELEKTRONICKY POSKYTOVANÝCH SLUŽEB PODLE ČLÁNKU 58 A ČL. 59 PRVNÍHO PODODSTAVCE PÍSM. k)".

Článek 3

Články 53 a 54 směrnice 2006/112/ES se s účinkem ode dne 1. ledna 2011 nahrazují tímto:

„Článek 53

Místem poskytnutí služby spočívající v zajištění vstupu na kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce, jako jsou veletrhy a výstavy, nebo vedlejší služby související s tímto vstupem osobě povinné k dani je místo, kde se tato akce skutečně koná.

Článek 54

1. Místem poskytnutí služby nebo vedlejší služby vztahující se ke kulturním, uměleckým, sportovním, vědeckým, vzdělávacím, zábavním nebo podobným akcím, jako jsou veletrhy a výstavy, včetně poskytnutí služby organizátorem této akce, osobě povinné k dani je místo, kde se tato akce skutečně koná.

2. Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani je místo, kde je služba skutečně poskynuta:

a) vedlejší přepravní služby, jako jsou nakládka, vykládka, manipulace a podobné činnosti;

b) oceňování movitého hmotného majetku a práce na tomto majetku."

Článek 4

V článku 56 směrnice 2006/112/ES se s účinkem ode dne 1. ledna 2013 odstavec 2 nahrazuje tímto a dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5:

„2. Místem poskytnutí nájmu dopravního prostředku, s výjimkou krátkodobého nájmu, osobě nepovinné k dani je místo, kde je zákazník usazen nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

Místem poskytnutí nájmu rekreační lodi osobě nepovinné k dani, s výjimkou krátkodobého nájmu, je však místo, kde je rekreační loď skutečně dána zákazníkovi k dispozici, pokud má poskytovatel v tomto místě sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z nichž tuto službu skutečně poskytuje.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 se ‚krátkodobým' nájmem rozumí nepřetržité držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní."

Článek 5

Směrnice 2006/112/ES se s účinkem ode dne 1. ledna 2015 mění takto:

1) V hlavě V kapitole 3 oddíle 3 se pododdíl 8 nahrazuje tímto:

„Pododdíl 8

Poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb osobě nepovinné k dani

Článek 58

Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato osoba usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje:

a) telekomunikační služby;

b) služby rozhlasového a televizního vysílání;

c) elektronicky poskytované služby, zejména služby uvedené v příloze II.

Pokud poskytovatel služby a příjemce komunikují prostřednictvím elektronické pošty, neznamená to samo o sobě, že poskytnutá služba je elektronicky poskytovanou službou.“

2) V článku 59 se zrušují písmena i), j) a k) prvního pododstavce a druhý pododstavec.

3) Článek 59a se nahrazuje tímto:

„*Článek 59a*

K zamezení dvojího zdanění, nezdanění nebo narušení hospodářské soutěže mohou členské státy v souvislosti se službami, jejichž místo poskytnutí upravují články 44, 45, 56, 58 a 59, považovat:

a) místo poskytnutí některých nebo všech těchto služeb, které se nachází na jejich území, za místo nacházející se mimo Společenství, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází mimo Společenství;

b) místo poskytnutí některých nebo všech těchto služeb, které se nachází se mimo Společenství, za místo nacházející se na jejich území, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází na jejich území.“

4) Článek 59b se zrušuje.

5) V čl. 204 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy však nesmějí použít možnost uvedenou v druhém pododstavci na osobu povinnou k dani neusazenou ve Společenství, jak je definována v čl. 358a bodě 1, která se rozhodla pro zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby.“

6) V hlavě XII se nadpis kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani“.

7) Článek 357 se zrušuje.

8) Článek 358 se nahrazuje tímto:

„*Článek 358*

Pro účely této kapitoly a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se rozumí:

1) ‚telekomunikačními službami‘ a ‚službami rozhlasového a televizního vysílání‘ služby uvedené v čl. 58 prvním pododstavci písm. a) a b);

2) ‚elektronickými službami‘ a ‚elektronicky poskytovanými službami‘ služby uvedené v čl. 58 prvním pododstavci písm. c);

3) ‚členským státem spotřeby‘ členský stát, v němž se podle článku 58 nachází místo poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb;

4) ‚přiznáním k dani‘ prohlášení obsahující informace nezbytné k vyměření výše splatné daně v každém členském státě.“

9) V hlavě XII kapitole 6 se nadpis oddílu 2 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby poskytnuté osobami povinnými k dani neusazenými ve Společenství“.

10) V hlavě XII kapitole 6 oddíle 2 se vkládá nový článek, který zní:

„*Článek 358a*

Pro účely tohoto oddílu a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se rozumí:

1) ‚osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství' osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství a která nemá ani jinak povinnost být identifikována pro účely DPH;

2) ‚členským státem identifikace' členský stát, který si osoba povinná k dani neusazená ve Společenství zvolí pro oznámení zahájení své činnosti jako osoby povinné k dani na území Společenství v souladu s tímto oddílem."

11) Články 359 až 365 se nahrazují tímto:

„*Článek 359*

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené ve Společenství poskytující telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě. Tento režim se použije na všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.

Článek 360

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení činnosti, kterou vykonává jako osoba povinná k dani, nebo takové její změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.

Článek 361

1. Informace předložené osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství členskému státu identifikace při zahájení její zdanitelné činnosti musí obsahovat tyto identifikační údaje:

a) plné jméno;

b) poštovní adresu;

c) elektronické adresy včetně internetových stránek;

d) vnitrostátní daňové číslo, pokud existuje;

e) prohlášení, že osoba není identifikována pro účely DPH ve Společenství.

2. Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství oznámí členskému státu identifikace veškeré změny předložených informací.

Článek 362

Členský stát identifikace přidělí osobě povinné k dani neusazené ve Společenství osobní identifikační číslo pro DPH a sdělí jí elektronickými prostředky identifikační číslo, které jí bylo přiděleno. Na základě informací použitých pro tuto identifikaci mohou členské státy spotřeby vést vlastní identifikační systémy.

Článek 363

Členský stát identifikace vymaže osobu povinnou k dani neusazenou ve Společenství z identifikačního registru v těchto případech:

a) tato osoba mu oznámí, že již telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby neposkytuje;

b) lze jinak mít za to, že zdanitelné činnosti této osoby skončily;

c) tato osoba přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu;

d) tato osoba soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

Článek 364

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby nebyly poskytnuty. Přiznání k dani se podává do dvaceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Článek 365

Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb poskytnutých ve zdaňovacím období a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby DPH a celková splatná daň."

12) V článku 366 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Údaje v přiznání k dani se vyjadřují v eurech.

Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby údaje v přiznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně. Pokud byly při poskytnutí služby použity jiné měny, použije osoba povinná k dani neusazená ve Společenství pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období."

13) Články 367 a 368 se nahrazují tímto:

„Článek 367

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství odvede daň při podání přiznání k dani s odkazem na příslušné přiznání k dani, nejpozději však do uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani.

Odvod se provádí na bankovní účet vedený v eurech, který určí členský stát identifikace. Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby byl odvod proveden na bankovní účet vedený v jejich vlastní měně.

Článek 368

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, si daň nesmí odpočíst podle článku 168. Bez ohledu na čl. 1 odst. 1 směrnice 86/560/EHS se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti s telekomunikačními službami, službami rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronickými službami, na něž se vztahuje tento zvláštní režim."

14) V článku 369 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství vede záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily ověřit, zda je přiznání k dani správné."

15) V hlavě XII kapitole 6 se doplňuje nový oddíl, který zní:

„Oddíl 3

Zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby poskytnuté osobou povinnou k dani usazenou ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby

Článek 369a

Pro účely tohoto oddílu a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se rozumí:

1) ‚osobou povinnou k dani neusazenou v členském státě spotřeby' osoba povinná k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu na území Společenství, avšak nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území členského státu spotřeby;

2) ‚členským státem identifikace' členský stát, na jehož území má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti nebo v němž, pokud nemá sídlo ekonomické činnosti ve Společenství, má stálou provozovnu.

Nemá-li osoba povinná k dani ve Společenství sídlo ekonomické činnosti, ale má v něm více než jednu stálou provozovnu, je členským státem identifikace členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž osoba povinná k dani oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim. Osoba povinná k dani je tímto rozhodnutím vázána pro dotyčný kalendářní rok a pro dva následující kalendářní roky.

Článek 369b

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené v členském státě spotřeby poskytující telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v tomto členském státě. Tento režim se použije na všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.

Článek 369c

Osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebo takové jejich změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.

Článek 369d

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, je pro zdanitelná plnění uskutečňovaná v rámci tohoto režimu identifikována pro účely DPH pouze v členském státě identifikace. K tomuto účelu použije členský stát osobní identifikační číslo pro DPH, které již bylo osobě povinné k dani přiděleno pro účely plnění jejích povinností v rámci vnitřního systému.

Na základě informací použitých pro tuto identifikaci mohou členské státy spotřeby vést vlastní identifikační systémy.

Článek 369e

Členský stát identifikace vyloučí osobu povinnou k dani neusazenou v členském státě spotřeby z tohoto zvláštního režimu v těchto případech:

a) tato osoba oznámí, že již telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby neposkytuje;

b) lze jinak mít za to, že zdanitelné činnosti této osoby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, skončily;

c) tato osoba přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu;

d) tato osoba soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

Článek 369f

Osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby nebyly poskytnuty. Přiznání k dani se podává do dvaceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Článek 369g

Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo podle článku 369d a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb poskytnutých ve zdaňovacím období a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby DPH a celková splatná daň.

Má-li osoba povinná k dani jednu nebo více stálých provozoven, z nichž poskytuje služby, jinde než v členském státě identifikace, obsahuje přiznání k dani vedle údajů uvedených v prvním pododstavci také celkovou hodnotu poskytnutých telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, a to pro každý členský stát, v němž má daná osoba povinná k dani provozovnu, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem dané provozovny, a v členění podle členských států spotřeby.

Článek 369h

1. Údaje v přiznání k dani se vyjadřují v eurech.

Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby údaje v přiznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně. Pokud byly při poskytnutí služby použity jiné měny, použije osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.

2. Přepočet se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Článek 369i

Osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby odvede daň při podání přiznání k dani s odkazem na příslušné přiznání k dani, nejpozději však do uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani.

Odvod se provádí na bankovní účet vedený v eurech, který určí členský stát identifikace. Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby byl odvod proveden na bankovní účet vedený v jejich vlastní měně.

Článek 369j

Osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby, která využívá tohoto zvláštního režimu, si daň nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 2 bod 1 a článek 3 směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice.

Pokud osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby, která využívá tohoto zvláštního režimu, v daném členském státě spotřeby vykonává rovněž činnosti, na něž se nevztahuje tento režim a u nichž je tato osoba povinna se zaregistrovat pro účely DPH, odpočte si tato osoba v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250, daň v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento režim.

Článek 369k

1. Osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby vede záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily určit, zda je přiznání k dani správné.

2. Záznamy uvedené v odstavci 1 musí být na žádost zpřístupněny členskému státu spotřeby a členskému státu identifikace v elektronické formě.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od 31. prosince roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno."

16) Nadpis přílohy II se nahrazuje tímto:

„INFORMATIVNÍ SEZNAM ELEKTRONICKY POSKYTOVANÝCH SLUŽEB PODLE ČLÁNKU 58 PRVNÍHO PODODSTAVCE PÍSM. c)".

Článek 6

Do 31. prosince 2014 předloží Komise zprávu o proveditelnosti týkající se účinného uplatňování pravidla uvedeného v článku 5 pro poskytování telekomunikačních služeb a služeb rozhlasového a televizního vysílání osobám nepovinným k dani a dále o otázce, zda toto pravidlo v daný okamžik stále odpovídá obecné politice týkající se místa poskytnutí služby.

Článek 7

1) Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1 až 5 této směrnice k datům v nich stanoveným. Neprodleně o tom uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2) Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 8

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 9

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 12. února 2008.

Za Radu
předseda
A. BAJUK